



Библиотека града Београда

ИЗЛОЖБА КЊИГА, МАПА И ПОРТРЕТА XIX ВЕКА
ПОСВЕЋЕНА ДВЕСТОТОЈ ГОДИШЊИЦИ

ОСВОЈЕЊА БЕОГРАДА



Георгій Петровичъ

ЧЕРНЫЙ.

Предводитель Сербовъ.

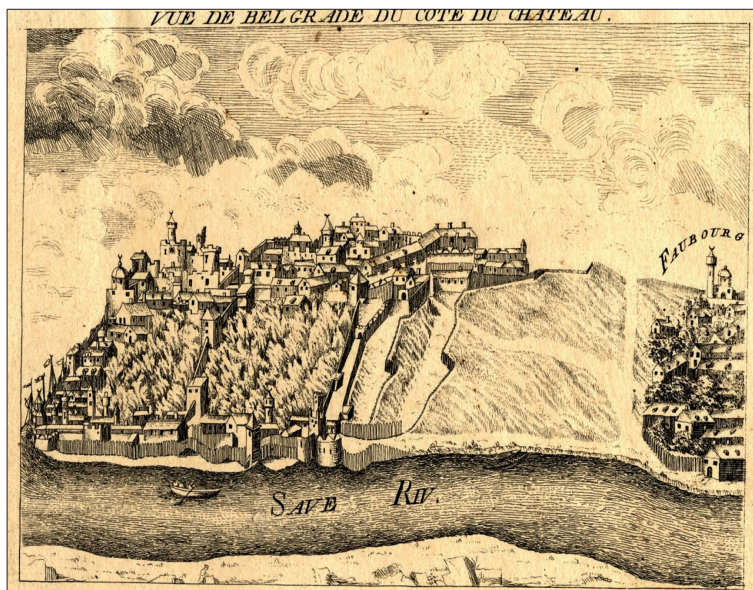
Одељење старе и ретке књиге и књиге о Београду
Завичајно одељење
Змај Јовина 1/II

10–19. јануар 2007



Како је изгледао Београд крајем XVIII и почетком XIX века? Како су изгледали устаници? Ко је први објавио вести о борбама у Србији? Ко је сведочио о овим догађајима? Ко је о њима певао?

На изложби у Одељењу старе и ретке књиге и књиге о Београду Библиотеке града биће изложене оригиналне мапе Балканског полуострва и Београда XVIII и XIX века. Портрети хероја, песника и хроничара поменутих догађаја већином ће бити наведени из књиге *Знаменити Срби XIX века*, издате поводом обележавања стогодишњице Првог српског устанка. Одабране монографије и периодика приказаше мемоарска и литерарна сведочанстава из устаничких дана објављивана у Будиму, Хамбургу, Бечу, Венецији, Новом Саду... и највише у слободном Београду, током XIX и у првим деценијама XX века.



02 Изглед Београдске тврђаве, калемегданског поља и београдске вароши крајем XVIII века

Детаљ ручно колорисаног бакрореза

J. H. Löschenkohl-a: *Carte militaire et itineraire du Royaume de Servie...*

Беч, 1788.

БГБ КЗ 195

КАРА-ЂОРЂЕВО ОСВОЈЕЊЕ БЕОГРАДА.

На светог првозваног Андреју 30. Нојембра 1806. године.

I. Дојњи. II. горњи Град. III. Калемејдан. IV. Варош. V. Шанац око Београда спалисавом утврђен. VI. Принца Евгенија и Лаудона Шанац Врачаром од Саве до Дунава.



Батерије Србске: а) на Таш-Мидану. б) и в) на Врачару. г) у Савамали. д) у Али преко Дунава преста доњем Граду. — Јуриша на Београд: 1 Кара-Ђорђе на Сава-Капију упада први у Варош и иде Црквин. 2. Кнез Сима Марковић на Варош-Капију. 3. Војвода Васа Чарачић по ишке Стамбол-Капију. 4. Војвода Станоје Главаш на Видин-Капију.

Срба 20.000 са 24. топа Турака до 16.000 са 280. топова.

48 Кара-Ђорђево освојење Београда

Илустрација из књиге Константина Н. Ненадовића
Живот и дела великог Ђорђа Петровића, Кара-Ђорђа,
Врховног Војводе, ослободиоца и Владара Србије

Беч, 1883. и 1884.

БГБ Б-II-685

На насловној страни:

01 Георгије Петровић Черни
Предводитељ Срба

Гравира А. А. Осипова, према цртежу Ф. Робера из јуна 1808. године.

Први пут објављена у књизи путописа Д. Н. Бантиша-Каменског 1810.
Прештампана у књизи Први србски устанак и његов жалостни савршетак...

В. М. Г. Медаковића, Нови Сад 1893.

БГБ Б-II-694

Издавач:

Библиотека града Београда

Главни уредник:

Јован Радуловић

Аутори изложбе:

Љубица М. Ђоровић;

Никола Перишић;

Лидија Тонтић

Текст каталога:

Љубица М. Ђоровић

Извршни уредник:

Војин В. Анчић

Штампа:

Ћирија

Тираж

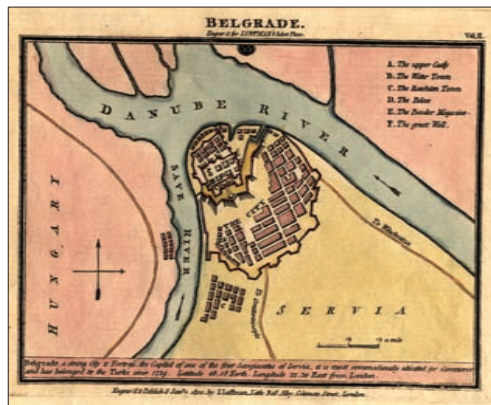
300

ISBN 86-7191-109-8



03 Бећар, 1806–1808.

Акварел по слици непознатог аутора.
Репродуковано из књиге др Павла Васића:
Униформе српске војске 1808–1918.
Београд, 1980.
БГБ Б-III-1653



04 Београд, план града

Види се Београдска тврђава, калемегданско поље,
варош и зидине београдског шанца

Ручно колорисани бакрорез John-a Luffman-a
Лондон, 1802.
БГБ КЗ 196



05 Карађорђе и један српски официр

Бакрорез Kristijana G. Geissler-a из 1808.
Репродуковано из књиге Љ. Константиновић:
Графика XIX века као историјски извор,
Београд, 1985.
БГБ Б-II-8822

На хришћански празник Светог апостола Андреја Првозваног, 12. децембра 1806, српски устаници предвођени Карађорђем Петровићем, започели су освојење Београда. Почетком следеће, 1807. године, на Божић, Србима је предата и горња и доња тврђава, и најзад, два месеца доцније, београдски везир Сулејман паша напустио је град. Ови догађаји означили су почетак краја турске владавине над Белим Градом, владавине непрекидане скоро две стотине осамдесет пет година.

Освојењу Београда претходили су турски порази на Мишару и Делиграду, а све организованија и бројнија устаничка војска опседала је град, с мањим прекидима, још од марта 1804. године. Војнополитички значај «капије Балкана», «кључа Паноније», био је несумњив. Несумњиво је било и запрепашћење турских власти у Цариграду силином устаничког замаха. Таласи «Српске револуције» заплускивали су југоисточну Европу изазивајући читав низ покрета, буна и врења, посебно у турским балканским провинцијама.

Изложба посвећена двестотој годишњици ових знаменитих догађаја покушаће да илуструје пресудне, данас помало заборављене моменте рађања модерног Београда.

Подсетимо се: Одредбама Свиштовског мира 1791. године јаничарима (припадницима привилегованих војних формација састављених од потурчених хришћана) забрањен је повратак у Београд. Побуњени, под вођством Османа Пазван Оглуа, непрекидно опседају град, 1801. године убијају београдског везира Хаџи Мустафа-пашу и заводе страховладу. Да би предухитрили предвиђену побуну, дахије, вође јаничара, почињу да секу кнезове и друге виђеније Србе. У фебруару 1804. се подиже буна – Први српски устанак. Борбе за ослобођење Београда отпочињу непуних десет дана након збора у Орашцу, српско-турским сукобом у Дрлупи, 24. фебруара и рањавањем дахије Аганлије...

Сукоби се заоштравају, не само на Балкану. Велике силе ратују са Наполеоном, Русија улази у рат са Турском. Из месеца у месец склапају се нови савези између држава и поништавају некадашње везе. После пораза на Иванковцу, августа 1805, султан Србима објављује «свети рат». Наполеон, победивши код Аустерлице (децембар 1805) сугерише Порти да силом уништи «српске бунтовнике» које помаже Русија... Аустрија у потпуности блокира северну границу, у жељи да избегне сукобе са Турском. Султанов ратни план за 1806. годину предвиђао је потпуно ликвидирање српског устанка, концентричним наступањем главних турских снага од Ниша и помоћних из Видина и из источне Босне.

У оваквим околностима, устаници на Смедеревској скупштини постављају Карађорђа Петровића за свог врховног команданта и предају му неограничену власт у војним пословима. Једина могућност одбране види се у ослањању на сопствене снаге, у брзим маневрима и неочекиваним нападима...

Успешност ове Карађорђевог тактике испољавала се кроз целу 1806. годину, да би на самом њеном крају, 12. децембра, била крунисана највећим војним подвигом Првог српског устанка – ослобођењем Београдске вароши.

Српска војска напала је Београд из правца четири главне градске капије. У зору, ка Савској капији упутила се колона бећара под командом Милоја Петровића-Трнавца. Према договору, претходио им је одред од деведесет бећара предвођених Кондом Буљубашом и Узун Мирком Апостоловићем. Турска посада није ни претпостављала да Срби на препад могу заузети варош опасану бедемима и насипима од земље високим шест метара, пред којима су били ровови дубоки око четири метра, које данас тешко можемо и замислити.

Од деведесет бећара, који су се претходне ноћи једни другима заклињали на верност, само седморица нису, према казивању Узун Мирка Апостоловића: «изостала и изгубила се у мраку од страха». Пред зору, седам јунака стиже до бедема и успева да се, стајући један другоме на рамена, пребаци преко зида. Поменимо их: «напред Конда са Узун Мирком и са њима Никола Стамболија; Драгић, кнез Симе сејиз; Стојко; Карлобарлија и Петар Сремац». Секиром, коју је носио Петар Сремац, обијен је катанац на капији, али је отпочео и сукоб у коме гину Никола, Драгић и Сремац, Конда задобија пет тешких рана а Узун Мирко две од јатагана...

Кроз отворену Сава капију пролази три хиљаде бораца Милоја Петровића. Предвођени тешко рањеним Кондом и Узун Мирком, они продире ка Варош капији (налазила се испод Косанчићевог венца), освајају је и пуштају у варош трупе кнеза Симе Марковића. Борбе се воде у правцу најважније, Стамбол капије, која се налазила на данашњем Тргу Републике. Васа Чарапић, предводник напада на ову, главну градску капију смртно је рањен, али могућу устаничку пометњу спречава херојски чин Милисава Чамџије. У знак да су устаници у вароши спремни да изнутра отворе Стамбол капију, он се пење на турски топ и пева «колико га глава доноси»:

«Хај браћо Срби, крила соколова!

К мени, к мени, ја сам на ендеку.

И Чамџија већ на топу седи!»

На овај, Чамџијин знак, појачан је притисак и освојене све градске капије, и то већ око седам часова изјутра. Читава Београдска варош била је освојена до десет сати пре подне.

Освојење Београда од стране Срба имало је великог одјека у Цариграду, Бечу и Петрограду. Покренут је читав низ догађаја који су у потпуности изменили политичку карту југоисточне Европе и створили свет какав данас познајемо.

Љубица М. Ћоровић



Устаничке године су биле и златно време народне епике, њено класично доба. У последњем налету аутентичног епског певања, највиши степен индивидуалности у формирању поетског израза од живог материјала усмених хроника, постићи ће Филип Вишњић, управо у својој чувеној песми коју је Вук Караџић насловио *Почетак буне против дахија* и објавио 1862. године у IV књизи *Српских народних пјесама*.

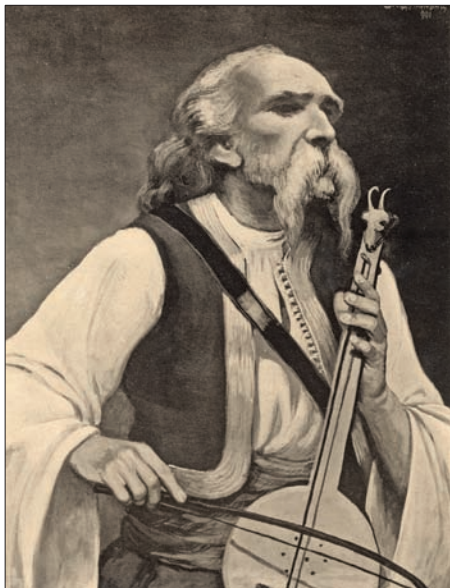


06 Српске народне пјесме
Скупио их и на свијет издао Вук Стеф. Караџић

Насловна страна са посветом кнезу Михаилу Обреновићу.

Књига IV, Беч, 1862.

БГБ РИ-II-76



07 Лик Филипа Вишњића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



08 Лик Узун Мирка Апостоловића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



09 Лик Васа Чарapiића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



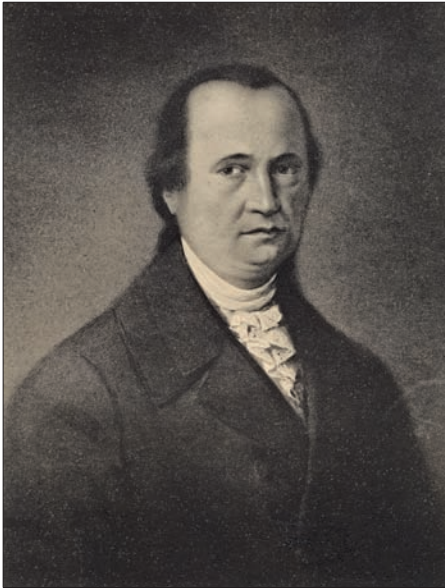
Прве вести о устанку објављивали су одушевљени Срби у Венецији, Будиму, Петрограду... Неки од њих, као Доситеј Обрадовић, Јоаким Вујић и Вићентије Ракић, прећи ће у Београд и непосредно допринети формирању институција српске државе, док ће се други, иако знатно млађи, као Павле Соларић, Лукијан Мушички и Глигорије Трлајић, само «предјављивати», доцније се правдајући лошим стањем здравља и политичким приликама, као и вестима: «Сваки час: Ето Турака под Београдом».



10 Пјесна на инсурекцију Серијанов
Насловна страна књиге Доситеја Обрадовића
у којој су штампани познати стихови
«Востани Сербие! востани Царице!»
Прво издање у Венецији 1804,
поновљено издање у Београду, 1833.
БГБ ИБ-II-457



11 Слово које је својим ученицима говорио
покојни Доситеј Обрадовић
при отварању Велике школе у Београду
Насловна страна листа Подунавка, бр. 47
Београд, 1846.
БГБ БЛ-III-4



12 Лик Доситеја Обрадовића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



13 Лик Јоакима Вујића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



14 Руководство к француској граматичи...

Насловна страна књиге Јоакима Вујића у којој су,
скривене од будног надзора аустријске цензуре,
објављене прве вести о устанку у Србији и борбама за Београд.
Венеција, 1805.
БГБ РИ-II-1057



15 Сербски вожд Георгие Петровиѣ
иначе наречени ЦРНИ
или Отаѣ Београда од Турака...

Насловна страна књиге Јоакима Вујића
Нови Сад, 1843.
БГБ Б-II-358



Документи из доба устанка пропали су у највећој мери у слому 1813, али и касније, у сеобама и погромима XIX и XX века. Први, мада не и најпоузданији опис прилика у устаничком Београду објављен је у Млецима 1815. године, у књижици анонимног аутора *Србине плачевно пакипорабошченије лета 1813. Зашто и Како?*

Каква је ситуација била у Милошевој Србији поводом објављивања било каквих успомена о устанку, најбоље сведочи запис, изјава проте Матије Ненадовића упућена Сими Милутиновићу Сарајлији 1836. године:

«... Ја бих ти рекао да би боље учинио да си седио с миром; јер ти од печатања те историје ово двоје имаш очекивати, које ниједно не ваља, или да изгубиш главу, или да изгубиш част и поштење пред ученим светом. Ако узпишеш истину, изгубићеш главу, јер ће те посећи господар Милош; ако ли узпишеш лажи, глава ће ти остати, ал' ћеш изгубити част.»



16 *Србине плачевно пакипорабошченије лета 1813. Зашто и Како?*

Насловна страна књиге анонимног аутора.

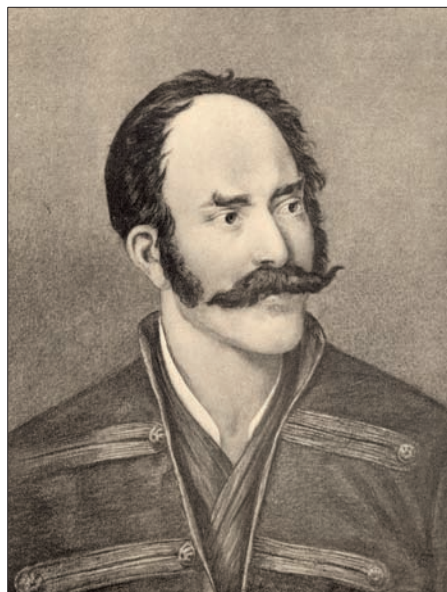
Поновљено издање, Лајпциг, 1846.

БГБ Б-II-786



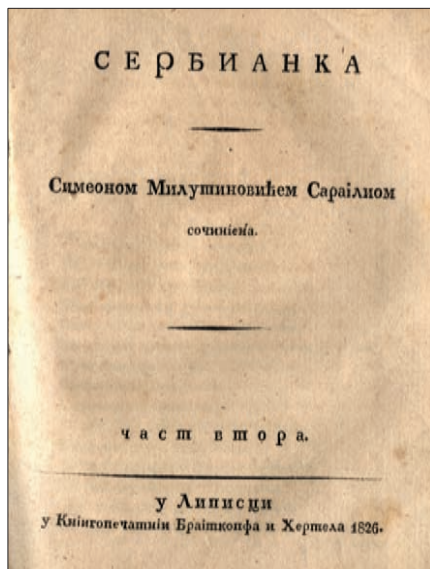
17 Алманах „Голубица“ за 1842. годину

Насловна страна алманаха у коме је објављен текст анонимног аутора:
О Врјатију Бјелиграда (1806) ... Рукопис онога времена
БГБ Б4-1-1



18 Лик Симе Милутиновића Сарајлије

Из књиге Зnameniti Срби XIX века.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



19 Србијанка

Насловна страна друге књиге пева.
Симе Милутиновића Сарајлије,
Лајпциг 1826.
БГБ Б-1-160



20 Историја Србије од почетка 1813е до конца 1815е године...

Насловна страна књиге Симе Милутиновића Сарајлије.
Београд, 1888.
БГБ Б-II-160



Вилхелмина-Мина Караџић је биографу Симе Милутиновића Сарајлије (Ђ. С. Ђорђевићу) дала на увид део преписке свог оца. Из једног од ових писама сазнајемо и за својеврсну одлуку, завет који су један другом дали тада двадесетогодишњи младићи, Вук Караџић и Сима Милутиновић. Наиме, још пре 1813, у устаничком Београду, одлучили су: «да један напише историју српског устанка у прози а други у стиху». *Сербијанка*, писана у Бесарабији, међу тамошњом српском емиграцијом, угледала је светло дана 1826. године.

У Бечу, Вук Караџић, под утицајем ученог Бартоломеја Копитара започиње «Рат за српски језик и правопис». Пре него што је сам успео да ишта одштампа о историји устанка, у јесен 1827. године, он «саопштава своју збирку грађе о српској историји» угледном немачком историчару Леополду Ранкеу. Већ 1829. године појављује се у Хамбургу капитално дело *Die Serbische Revolution*.

Вук у Будиму штампа биографију кнеза Милоша 1828, потом у Даници за 1827, 1828. и 1834. низ мањих прилога, да би тек 1860, после смрти кнеза Милоша, објавио књигу *Правителствујушчи совјет сербски за времена Кара-Ђорђевијева или отимање ондашњијех великаша око власти*.



21 *Karte von Serbien*

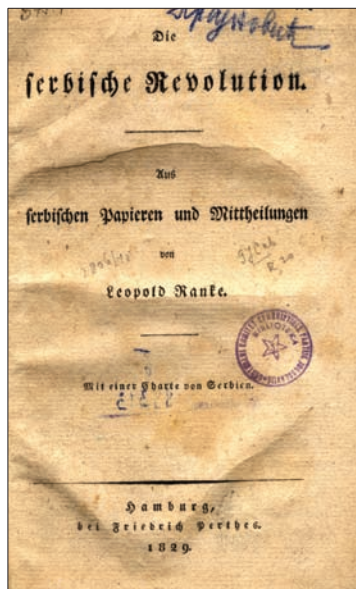
Први пут објављена уз историјско-географски спис
Адама Фон Вајнгартена *Über Serbien*, 1820.

Карту је, са исправкама Вука Караџића, уз своје дело приложио и Леополд Ранке
БГБ РИ-II-516



22 Портрет Леополда Ранкеа

Календар „Дубровник“ за 1901. годину
Дубровник, 1900.
БГБ РИ-И-1193



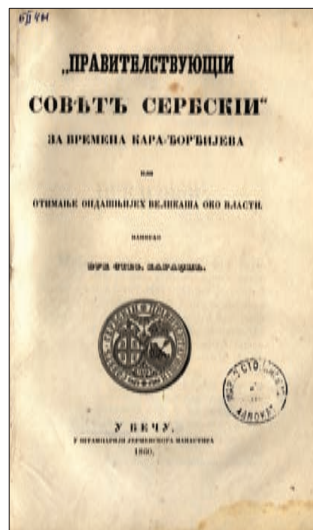
23 Die Serbische Revolution

Насловна страна књиге Леополда Ранкеа.
Хамбург 1829.
БГБ РИ-И-516



24 Лик Вука Караџића

Из књиге Знаменити Срби XIX века.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



25 Правителствујући совѣт сербски
за времена Кара-Ђорђејева
или отимање ондашњијех великаша око власти

Насловна страна књиге Вука Караџића.
Беч, 1860.
БГБ Б-И-461



Како је у Србији сачувано веома мало докумената из Карађорђевог времена, посебну драгоценост представљају објављени подаци из страних архива, руских, бечких, француских, турских...

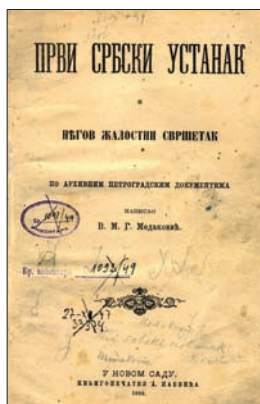
Међу првима, податке из руских архива је објавио 1863. године Н. Ф. Дубровин, потоњи главни секретар Царске Руске Академије. Већ три године доцније, 1866. већи део његових расправа је на српски превео Милорад Медаковић, који је и сам радио у руским архивима и објавио књигу *Први српски устанак и његов жалостни свршетак*, у Новом Саду 1893.

Други руски писац, професор Московског универзитета Нил Попов, објавио је 1869. своје дело о српској историји, већ следеће године публиковано и у Београду. Ово дело професора Попова дало је повода и В. Богишићу да резултате својих истраживања објави у књизи *Разбор сочиненија Н. А. Попова*, у Петербургу, 1872.



26 *Устанак српски од 1806—1810. године*

Насловна страна књиге Н. Дубровина.
Превео Милорад Медаковић,
Нови Сад, 1866.
БГБ Б-И-695



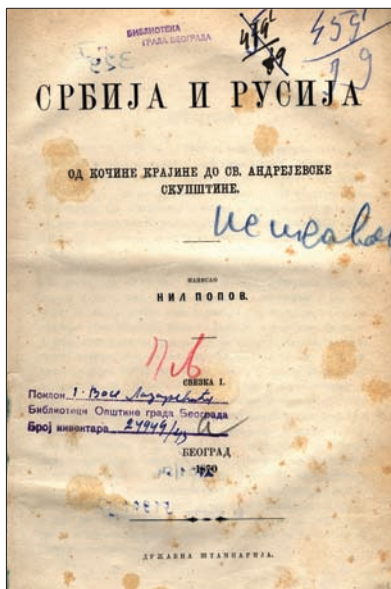
27 *Први српски устанак и његов жалостни свршетак*

Насловна страна књиге Милорада Медаковића.
Нови Сад, 1893.
БГБ Б-И-694



28 *Милорад Медаковић*

Талботипија Анастаса Јовановића, Беч 1851.
Репродуковано из књиге:
Анастас Јовановић, *први српски фотограф*,
Београд 1977.
БГБ Б-И-557



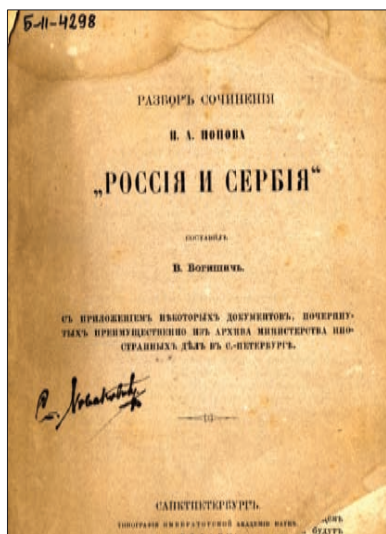
29 Србија и Русија
Од Кочине крајине до Св. Андрејске скупштине

Насловна страна књиге Нила Попова,
Београд, 1870.
БГБ Б-II-707



30 Нил Попов

Фотографија, Москва, око 1870.
Репродуковано из књиге:
Каталог фототеке САНУ 1841/1947,
Београд, 1998.
БГБ Б-II-11723



31 Разбор сочиненија Н. А. Попова

Насловна страна књиге Валтазара Богишића,
Санктпетербург, 1872.
БГБ Б-II-4298



32 Валтазар Богущић

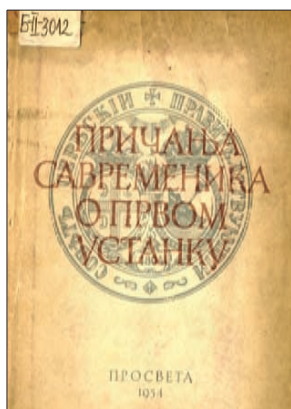
Фотографија, око 1868.
Репродуковано из књиге:
Каталог фототеке САНУ 1841/1947,
Београд, 1998.
БГБ Б-II-11723



Руска академија наука обратила се 1840. године нашем Министарству иностраних дела с молбом да се испитају старији људи о ратовању руске војске у Србији 1806–1812. године. Овај позив прослеђен је Министарству унутрашњих дела те оно распише допис среским старешинама да они испитају учеснике устанка и да те белешке пошаљу у Београд. Среске старешине су људе испитивале али полицијска форма испитивања није дала жељене резултате. У Србији је још увек било опасно и причати а камоли бележити своја сећања.

Тек у условима уставобранитељског режима (који је извршио смену династије Обреновић), Друштво србске словесности почело је систематичнији рад на сакупљању и издавању грађе о устанку. Том приликом, откупом или поклоном, у Друштво су доспела сећања Јанићија Ђурића, Петра Локића, Антонија Протића... Мада бележена после велике временске дистанце, и мада често о истим догађајима говоре сасвим различито, за ова причања се може рећи да представљају целину и да се међусобно допуњују. Заједничко им је и то да су објављивана после смрти њихових актера.

Истоветно завештање условило је и време објављивања најзначајнијег мемоарског дела своје епохе. Две године после смрти Матије Ненадовића, његов син Љубомир објавио је у листу *Шумадинка* чувене *Мемоаре* протине у одломцима, а тек 1867. и као књигу, додавши им и нову «збирку докумената од 64 нумере».



33 Причања савременика
о Првом српском устанку

Насловна страна критичког издања
Београд, 1954.
БГБ Б-II-3012



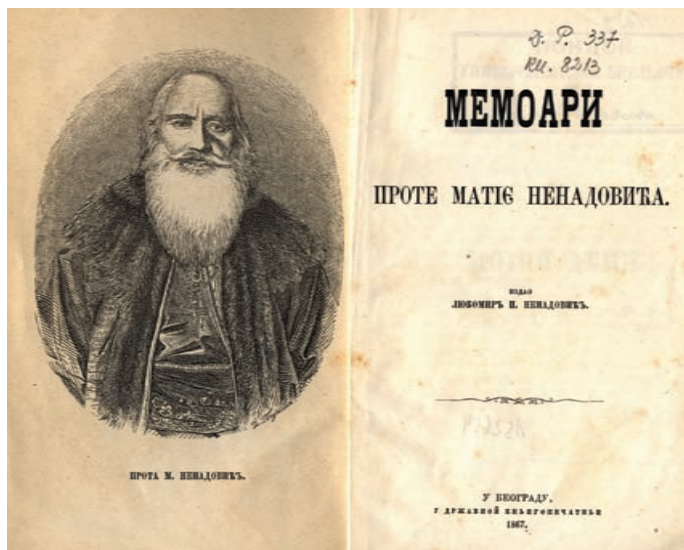
34 Лик Јанићија Ђурића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига II, Загреб, 1903.
БГБ Б-IV-20



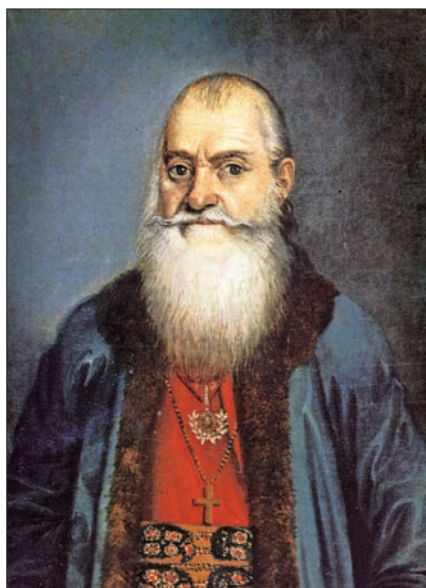
35 Лик Петра Локића

Из књиге *Знаменити Срби XIX века*.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



36 Мемоари протѣ Матије Ненадовића

Насловна страна књиге,
Београд, 1867.
БГБ Б-II-3893



37 Портрет протѣ Матије

Рад Јована Исаиловића, око 1840. године.
Репродуковано из књиге:
Прота Матија и његово доба,
Београд 1978.
БГБ Б-II-6247



38 Алманах „Голубица“ за 1843. и 1844. годину

У V поглављу овог алманаха штампана су 83 документа
из архива протѣ Матије
БГБ БЧ-I-1



Прикупљање и objavljivanje сведочанстава о освајању Београда 1806. године делило је судбину остале грађе о Првом српском устанку. За време прве владе кнеза Милоша (1815–1839) није се смело о томе ни говорити. Друштво српске словесности прихватило је 1846. године план Аврама Петронијевића о прикупљању грађе за писање историје, формирани су надлежни одбори. Старањем Исидора Стојановића, професора опште историје и секретара Друштва, 1848. године објављен је *Деловодни протокол Кара-Ђорђа Петровића*. Три година доцније објављен је и оглас у *Српским новинама* «Јавни позив» «да сви они који би што ... о смотренију историје знали, известија своја поднесу». Ипак, на прсте се могу избројати дела објављена пре кнежеве смрти 1860. године, и то не само у Србији.

И када су објављивана, историјска дела посвећена „Српској револуцији“ нису могла избећи мане младе историографије, понајвише пристрасност и прећуткивање слабости свог времена.



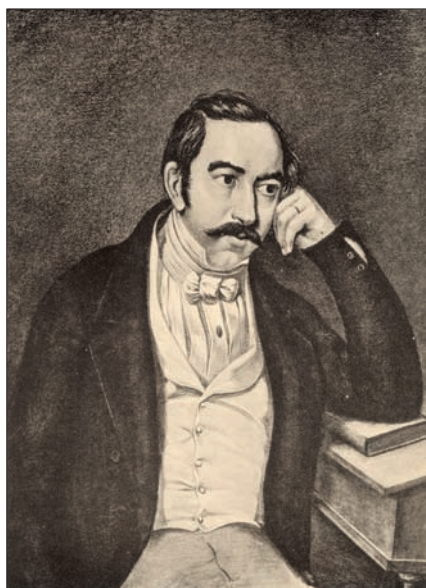
39 Деловодни протокол
од 1812. Маја 21. до 1813. Августа 5.
Кара-Ђорђа Петровића врховног војда и господара српског

Београд, 1848.
БГБ ИБ-II-107



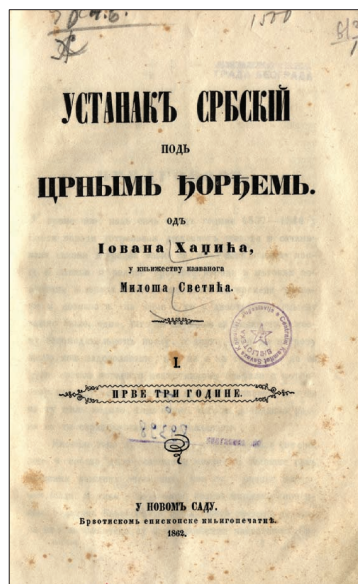
40 Живот Кара-Ђорђа Петровића, врховнога војда народа србског

Насловна страна и илустрација књиге
Јована Хаџића (Милоша Светића),
Београд, 1846.
БГБ ИБ-II-403



41 Лик Јована Хаџића (Милоша Светића)

Из књиге Зnamenити Срби XIX века.
Књига I, Загреб, 1901.
БГБ Б-IV-20



42 Устанак србски под Црним Ђорђем

Насловна страна књиге
Јована Хаџића (Милоша Светића),
Нови Сад, 1862.
БГБ Б-II-705



Пријатељ Јована Хаџића (Милоша Светића), Лазар Арсенијевић-Баталака, живео је као младић међу војводама и емигрантима српским у Бесарабији. Он је тамо био под истим утисцима који су створили *Сербијанку*, спев Симе Милутиновића Сарајлије.

Дани су пролазили у разговорима које нико није бележио, мислило се: «или да се то неће никада заборавити, или да ће то већ записати и сложити неко други». Сам Баталака, тек позније, при крају свог живота и каријере, када је породица Карађорђевић 1858. године уклоњена са престола да би се вратили Обреновићи, одлучиће да напише своју *Историју српског устанка*. Највећу вредност ове *Историје*... чиниће управо понеко сећање на избегличке дане у далекој руској покрајини.

У целини, дело Лазара Арсенијевића Баталаке писано је пристрасно, као и нешто раније у Бечу штампана књига К. Н. Ненадовића *Живот и дела великог Ђорђа Петровића, Кара-Ђорђа, врховног војда, ослободиоца и владара Србије*.



43 Земље у коима пребивају Србји

На карти је плавом бојом обележена и српска колонија у Русији.
Карта је штампана уз прву књигу сабраних дела Димитрија Давидовића
Историја народа српског,

Београд, 1846.

БГБ ИБ-II-403



44 Историја српског устанка

Насловна страна књиге Лазара Арсенијевића-Баталаке,
Београд, 1896.
БГБ Б-ИИ-618



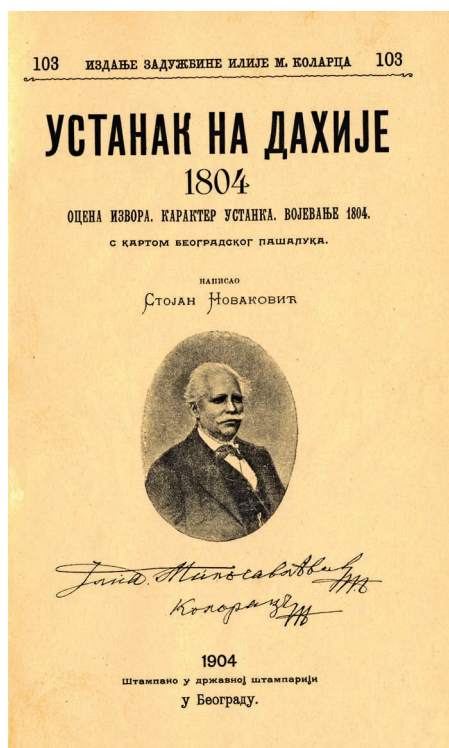
45 Живот и дела великог Ђорђа Петровића, Кара-Ђорђа, Врховног Војводе, ослободиоца и Владара Србије

Насловна страна књиге Константина Н. Ненадовића
Беч, 1883.
БГБ Б-ИИ-685



Прву научну «оцену извора, карактера устанка и војевања 1804. с картом Београдског пашалука» даће тек Стојан Новаковић у својој студији *Устанак на дахије*, штампаној јубиларне, 1904. године. Вековна дистанца дозволиће објективнији, научни приступ догађајима. Највише наслова биће објављивано поводом јубилеја: стогодишњице, стопедесетогодишњице и двестоте годишњице Првог српског устанка ...

*На Светог апостола Андреја Првозваног,
у Београду, 2006. године*



46 *Устанак на дахије 1804. Оцена извора, карактер устанка, војевање 1804. С картом Београдског пашалука*

Насловна страна књиге Стојана Новаковића,
Београд, 1904.
БГБ Б-И-659



47 Карта Београдског пашалука у почетку XIX века

Објављена уз књигу С. Новаковића (види 46)

Аутор карте Р. Дединац

Београд, 1904.

БГБ Б-II-659

CIP – Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

069.51:096(497.11)(083.24)

ЂОРОВИЋ, Љубица М.

Изложба књига, мапа и портрета XIX века посвећена двестотој годишњици
Освојења Београда : Библиотека града Београда, Одељење старе и ретке књиге и
књиге о Београду, Завичајно одељење, 10–19.

јануар 2007 / [текст каталога Љубица М. Ђоровић]. – Београд : Библиотека града
Београда, 2006 (Београд : Чигоја штампа). – 24 стр. : илустр. ; 22 см

Тираж 300.

ISBN 86-7191-109-8

1. Библиотека града Београда.

Одељење старе и ретке књиге и књиге о Београду

а) Библиотека града Београда.

Одељење старе и ретке књиге и књиге о Београду – Изложбени каталози

COBISS. SR-ID 136697612